

Bruxelles, 21. prosinca 2017.
(OR. en)

15965/17

Međuinstitucijski predmet:
2017/0354 (COD)

COMPET 897
ECO 82
MI 991
ENT 279
CONSOM 411
GAF 52
AGRI 712
CODEC 2137
IA 229

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	20. prosinca 2017.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2017) 796 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2017) 796 final.

Priloženo: COM(2017) 796 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 19.12.2017.
COM(2017) 796 final

2017/0354 (COD)

PAKET O ROBI

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ostvarivanje bolje povezanog i pravednijeg jedinstvenog tržišta jedan je od ključnih političkih prioriteta Europske komisije¹. Praćenje i provedba Strategije jedinstvenog tržišta, predmet Komunikacije „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća” donesene 28. listopada 2015.², neki su od glavnih ciljeva programa rada Komisije za 2017.³

Unutar jedinstvenog tržišta, slobodno kretanje robe najrazvijenije je od svih četiriju temeljnih sloboda i generira otprilike 25 % BDP-a EU-a i 75 % trgovine unutar EU-a. Udio EU-a u svjetskoj robnoj razmjeni iznosi oko jedne šestine. Vrijednost trgovine robom među državama članicama EU-a (trgovina unutar EU-a) procijenjena je 2016. na 3110 milijardi EUR⁴. No i dalje je potrebno raditi na ostvarivanju bolje povezanog i pravednog europskog jedinstvenog tržišta. Načelo uzajamnog priznavanja ne primjenjuje se uvijek kada ne postoje zajednička pravila. „Paketom o robi” najavljenim u programu rada Komisije za 2017. taj se temeljni problem namjerava riješiti inicijativom o uzajamnom priznavanju.

Uzajamno priznavanje ključno je za ispravno funkcioniranje jedinstvenog tržišta robe. Ako posebno zakonodavstvo EU-a nije na snazi, države članice mogu odrediti nacionalna pravila kojima se utvrđuju zahtjevi za proizvode. Takvi nacionalni zahtjevi koji postoje u različitim državama članicama mogu stvarati prepreke trgovini unutar EU-a ako se razlikuju. Načelo uzajamnog priznavanja podrazumijeva da roba koja se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici ne bi trebala biti zabranjena u drugoj državi članici, osim ako ta država članica ima opravdane razloge za zabranu ili ograničavanje prodaje te robe. Uzajamno priznavanje primjenjuje se na proizvode koji ne podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju ili su njime samo djelomično obuhvaćeni, kao što su proizvodi široke potrošnje poput tekstila, obuće, proizvoda za njegu djece, nakita, stolnih proizvoda ili pokućstva.

Donošenje Uredbe (EZ) br. 764/2008 („Uredba”)⁵ bio je djelomičan⁶ odgovor na slabu primjenu načela uzajamnog priznavanja kad je riječ o robi, a razlozi za to bili su nedostatak osviještenosti o načelu, pravna nesigurnost pri primjeni načela i nedostatak administrativne suradnje među nacionalnim nadležnim tijelima. Uredba je uglavnom bila usmjerena na uspostavu postupovnog okvira za smanjenje mogućnosti da se nacionalnim tehničkim pravilima stvore nezakonite prepreke⁷.

U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući usklađivanje i uzajamno priznavanje⁸. Komisija je stoga bila pozvana da podnese izvješće

¹ Jean-Claude Juncker, „Novi početak za Europu: moj program za zapošljavanje, rast, pravednost i demokratske promjene”, Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju, uvodna izjava na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta, Strasbourg, 15. srpnja 2014. http://ec.europa.eu/about/juncker-commission/priorities/index_en.htm.

² Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća, COM(2015) 550/2.

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_hr.htm

⁴ Izvor: Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_en.pdf.

⁶ Nekoliko drugih instrumenata omogućuje ispravnu primjenu načela uzajamnog priznavanja, primjerice klauzula o uzajamnom priznavanju te pritužbe i postupci zbog povrede povezani s člancima od 34. do 36. UFEU-a. Za dodatne informacije vidjeti evaluaciju.

⁷ Vidjeti evaluaciju.

⁸ Zaključci o politici jedinstvenog tržišta, sastanak Vijeća za konkurentnost; Bruxelles, 2. i 3. prosinca 2013.: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf.

Vijeću o sektorima i tržištima za koje je primjena načela uzajamnog priznavanja ekonomski najpovoljnija, ali u kojima je njegovo funkcioniranje i dalje nedostatno ili problematično. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da osigura djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu⁹.

Kao odgovor na naznake da funkcioniranje načela možda nije optimalno, i uzimajući u obzir zahtjev Vijeća, primjena načela uzajamnog priznavanja provjerena je vanjskom evaluacijom¹⁰. Nadovezujući se na to, Komisijina evaluacija funkcioniranja uzajamnog priznavanja (REFIT) obuhvatila je i procjenu funkcioniranja Uredbe kako bi se vidjelo zbog kojih prepreka funkcioniranje uzajamnog priznavanja nije optimalno (dalje u tekstu „evaluacija”).

Evaluacijom je zaključeno da uzajamno priznavanje ne funkcionira na način na koji bi trebalo te da je Uredba imala ograničene učinke u ostvarenju predviđenih ciljeva u pogledu podizanja razine osviještenosti i poboljšanja pravne sigurnosti i administrativne suradnje.

Ovom se inicijativom odgovara na zaključke evaluacije. Opći je cilj postići pravednije i bolje povezano jedinstveno tržište robe ostvarivanjem većeg opsega uzajamnog priznavanja i njegovim poboljšanjem.

Poseban će cilj biti poboljšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja predlaganjem nekoliko ambicioznih mjera. Tim se mjerama želi osigurati poštovanje postojećih prava i obveza koji proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja. To u praksi znači da će države članice i dalje moći štititi svoje nacionalne zakonite javne ciljeve i ograničiti stavljanje na tržište robe čak i ako je ona drugdje zakonito stavljena na tržište, ako je njihova odluka opravdana i proporcionalna.

Prvo, pojašnjenjem područja primjene uzajamnog priznavanja, uz jasno definiranje kada se primjenjuje, povećat će se pravna sigurnost za poduzeća i nacionalna nadležna tijela jer će znati kada se ono može upotrebljavati.

Drugo, uvođenjem vlastite izjave radi lakšeg dokazivanja da je proizvod već zakonito stavljen na tržište te uvođenjem sustava za rješavanje problema radi postupanja s odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu povećat će se pravna sigurnost u pogledu primjene uzajamnog priznavanja i olakšati njegova primjena za poduzeća. Poduzeća i nacionalna nadležna tijela znat će što mogu razumno očekivati kad se primjenjuje ili kad bi se trebalo primijeniti uzajamno priznavanje.

Naposljetku, uspostavom administrativne suradnje i pokretanjem informatičkog alata poboljšat će se komunikacija, suradnja i povjerenje među nacionalnim tijelima te olakšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

- (a) Direktiva (EU) 2015/1535 o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva¹¹.

Direktivom se doprinosi osiguravanju većeg i boljeg uzajamnog priznavanja na način da se od država članica zahtijeva da Komisiju i jedna drugu obavijeste o svim nacrtima „tehničkih propisa” za proizvode prije njihova donošenja u nacionalnom pravu. Time se izbjegavaju nove prepreke trgovini u obliku „tehničkih propisa” prije njihova donošenja jer Komisija i

⁹ Zaključci o politici jedinstvenog tržišta, sastanak Vijeća za konkurentnost; Bruxelles, 2. i 3. ožujka 2015.: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=HR&f=ST%206197%202015%20INIT>.

¹⁰ Europska komisija, studiju proveo Technopolis Group (2015.): „Evaluacija primjene načela uzajamnog priznavanja u području robe”, ENTR/172/PP/2012/FC – LOT 4 provedena od travnja 2014. do svibnja 2015.: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_hr.htm.

¹¹ SL L 241, 17.9.2015., str. 1.

države članice mogu provjeriti je li tehničko pravilo u skladu s pravom Unije. Ova inicijativa ima drugi, komplementaran cilj. Njome se uspostavljaju korektivne mjere kako bi se osiguralo da se pravilo, jednom kad je na snazi, primjenjuje ispravno na pojedinačnoj osnovi i na način kojim se poštuje načelo uzajamnog priznavanja.

(b) Direktiva 2001/95/EZ o Općoj sigurnosti proizvoda¹²

Direktivom se osigurava da su proizvodi koji su stavljeni na tržište EU-a sigurni. Ona se primjenjuje na neusklađene proizvode široke potrošnje. Ovaj se nacrt Uredbe primjenjuje i na neusklađena područja, ali obuhvaća i situacije u kojima nadležna tijela države članice namjeravaju odbiti ili zabraniti stavljanje na tržište ili upotrebu neusklađenih proizvoda, koji su zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici, zbog dodatnih razloga osim rizika za zdravlje i sigurnost potrošača. To se, na primjer, odnosi na situacije kada se proizvod ne smije staviti na tržište zbog razloga povezanih s nazivom, veličinom, sastavom ili pakiranjem, ili zbog razloga povezanih sa zaštitom okoliša.

(c) Uredba (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima¹³

Ovom se Uredbom uspostavljaju kontaktne točke za građevne proizvode u cilju omogućavanja informacija o odredbama koje se primjenjuju na građevinske radove i građevne proizvode. Ovom se inicijativom dosljedno dopunjuju te kontaktne točke. Ipak, u mnogim je državama članicama došlo do spajanja kontaktnih točaka za građevne proizvode i kontaktnih točaka za proizvode te je omogućena „jedinstvena ulazna točka” za poduzeća. Ovom se inicijativom ne onemogućuju takva spajanja u budućnosti.

(d) Mreža SOLVIT¹⁴

SOLVIT je usluga koju pružaju nacionalne administracije u svim državama članicama EU-a te Islandu, Lihtenštajnu i Norveškoj. Ako su javna tijela u drugoj državi članici EU-a povrijedila prava poduzeća, ta im mreža pomaže pokušavajući pronaći rješenje u roku od 10 tjedana. Stoga poduzeća mogu upotrebljavati SOLVIT kao alternativu sudskom postupku kada dobiju nacionalnu odluku o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu zajamčenog načelom uzajamnog priznavanja. Ova se inicijativa nadovezuje na mrežu SOLVIT te nedavno prihvaćen Akcijski plan za jačanje SOLVIT-a¹⁵. Njome se jača postojeći mehanizam u području robe kako bi se olakšalo opovrgavanje administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu na temelju uzajamnog priznavanja.

(e) Zakonodavstvo Unije o usklađivanju

Zakonodavstvo Unije o usklađivanju i uzajamno priznavanje u potpunosti se dopunjuju. Slobodno kretanje robe na unutarnjem tržištu osigurava se zajedničkim pravilima EU-a o proizvodima (zakonodavstvo EU-a o usklađivanju) i načelom uzajamnog priznavanja. Zakonodavstvom EU-a o usklađivanju utvrđuju se zajednički zahtjevi u pogledu proizvodnje proizvoda. Međutim, postojanje zakonodavstva EU-a o usklađivanju koje obuhvaća sve proizvode i aspekte proizvoda nije izvediv, ni poželjan cilj. To je skup postupak koji zahtijeva mnogo vremena, pri čemu treba uspostaviti ravnotežu među različitim pristupima i ona treba biti rezervirana za te proizvode i aspekte proizvoda ako postoje značajne prepreke slobodnom kretanju unutar jedinstvenog tržišta koje se ne mogu drukčije riješiti. Ako ne postoje zajednička pravila EU-a ili ako su proizvodi samo djelomično obuhvaćeni zajedničkim

¹² SL L 11, 15.1.2002., str. 47.

¹³ SL L 88, 4.4.2011., str. 5.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/index_hr.htm.

¹⁵ COM(2017) 255 final.

pravilima, države članice mogu donositi nacionalna tehnička pravila kojima se utvrđuju zahtjevi koje ti proizvodi moraju ispunjavati u smislu naziva, oblika, veličine, označivanja ili pakiranja itd. Ovom se inicijativom osigurava da države članice pri tome poštuju članke 34. i 36. UFEU-a, a posebno načelo uzajamnog priznavanja.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Sljedeće tekuće/planirane inicijative na razini EU-a važne su za uzajamno priznavanje:

- (a) jedinstveni digitalni pristupnik¹⁶. Pristupnikom se nastoji poboljšati internetska dostupnost, kvaliteta i pronalaženje informacija i usluga podrške i postupaka koji su važni za poduzeća i građane;
- (b) Akcijski plan za jačanje SOLVIT-a¹⁷.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ova se Uredba temelji na članku 114. stavku 1. UFEU-a koji se odnosi na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta i kojim se pojašnjava da se mogu donijeti mjere za usklađivanje odredbi zakona ili drugih propisa u državama članicama koje za cilj imaju uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Cilj je ove Uredbe utvrditi pravila i postupke za osiguravanje slobodnog kretanja robe koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici uz puno poštovanje načela uzajamnog priznavanja. Time se ne dovodi u pitanje regulatorna autonomija država članica kad je riječ o neusklađenoj robi.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Uzajamno priznavanje primjenjuje se u prekograničnim situacijama samo kad gospodarski subjekt želi trgovati u državi članici proizvodom koji je već zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici. Djelovanjem samih država članica ne mogu se riješiti problemi povezani s primjenom načela uzajamnog priznavanja na cijelom jedinstvenom tržištu. Da bi bila učinkovita, primjena načela mora se temeljiti na zajedničkim rješenjima koja će jednako primjenjivati sva nacionalna nadležna tijela. Samo se takvim zajedničkim postupcima može jamčiti da će nacionalna nadležna tijela primjenjivati načelo na isti način, čime se poduzećima pruža pogodnost jednakog postupanja bez obzira na zemlju u kojoj svoj proizvod namjeravaju staviti na tržište. Ako bi se postupovni aspekti primjene načela uzajamnog priznavanja prepustili svakoj državi članici, time bi se načelo oslabilo jer bi se njegovo funkcioniranje razgranalo u 28 različitih i potencijalno kontradiktornih postupaka. Stoga je djelovanje EU-a opravdano i potrebno za osiguravanje učinkovite primjene načela. EU je odgovoran djelovati u cilju osiguravanja funkcioniranja jedinstvenog tržišta robe. U skladu s člankom 26. stavkom 2. UFEU-a, unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala osigurava u skladu s odredbama Ugovora. Zabrana mjera s istovrsnim učinkom na količinska ograničenja uvoza robe jedno je od glavnih načela UFEU-a (članci od 34. do 36.).

- **Proporcionalnost**

Ovim prijedlogom postiže se ravnoteža između, s jedne strane, regulatorne autonomije država članica za određivanje razine zaštite koju smatraju potrebnom za ostvarenje legitimnih javnih

¹⁶ Prijedlog COM(2017) 256 Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika kao izvora informacija, postupaka, usluga podrške i otklanjanja poteškoća te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012.

¹⁷ COM(2017) 255.

interesa, i, s druge strane, potrebe da se uklone preostale prepreke slobodnom kretanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugim državama članicama i podložno člancima od 34. do 36. UFEU-a.

Mjere predviđene ovim prijedlogom ne premašuju ono što je nužno za rješavanje utvrđenih problema i ostvarivanje postavljenih ciljeva. Predviđeni troškovi Komisije i država članica smatraju se prihvatljivima, a nadoknadit će se uštedama poduzeća i pogodnostima za poduzeća, potrošače i države članice.

- **Odabir instrumenta**

Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a. Uključuje odredbe kojima se nastoji poboljšati funkcioniranje jedinstvenog tržišta robe uspostavom pravila i postupaka za nadležna tijela država članica te za poduzeća kako bi se osiguralo neometano slobodno kretanje robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- ***Ex post* evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Evaluacijom funkcioniranja uzajamnog priznavanja u području robe, tj. načela uzajamnog priznavanja i Uredbe o uzajamnom priznavanju provjeravalo se do koje je mjere uzajamno priznavanje ostvarilo svoje prvotne ciljeve u smislu djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti za EU. Rezultati pokazuju da je, kad je riječ o robi, uzajamno priznavanje i dalje relevantno i ima potencijal donijeti dodanu vrijednost EU-u. Njime se pruža mogućnost da se proizvodi koji su već zakonito stavljeni na tržište u jednoj državi stave na tržište i u drugim državama članicama. Međutim, načelo uzajamnog priznavanja ne funkcionira dobro. Većina poduzeća koja žele prodavati proizvode u drugoj državi članici provjerava pravila koja se primjenjuju u toj državi članici i ako im ta pravila onemogućuju prodaju, ne oslanjaju se na načelo uzajamnog priznavanja, već većina njih prilagođava proizvod tim pravilima. Ako se poduzeća pokušaju osloniti na načelo uzajamnog priznavanja, nacionalna nadležna tijela često uskrate pristup tržištu za te proizvode. U pogledu Uredbe, koja je donesena kako bi se olakšala primjena načela uzajamnog priznavanja, iz evaluacije proizlazi da samo mali broj gospodarskih subjekata smatra da je proizvode lakše prodavati u drugim državama članicama otkad je Uredba stupila na snagu. Imala je umjeren učinak u odnosu na postavljene ciljeve, uglavnom zato što su se njome određeni postupovni zahtjevi pokazali nedovoljnima za osiguravanje jednostavne, pouzdane primjene načela uzajamnog priznavanja koja je prilagođena korisnicima. Također, imala je ograničene učinke kad je riječ o podizanju razine osviještenosti o načelu uzajamnog priznavanja.

Djelotvornost

Unatoč postojanju načela i donošenju Uredbe, slobodno kretanje robe u neusklađenim područjima i dalje je problematično, uglavnom zbog nedostatka osviještenosti i znanja, nedostatka pravne sigurnosti te povjerenja i suradnje među nacionalnim nadležnim tijelima. Poduzeća se još uvijek suočavaju s poteškoćama u pogledu pristupa tržištu, čak i ako su njihovi proizvodi već zakonito stavljeni na tržište u drugim državama članicama. Stoga često prilagođavaju svoje proizvode ili odustaju od ulaska na novo tržište. Savjetovanja s dionicima pokazuju da se razina osviještenosti o uzajamnom priznavanju povećala tijekom godina, ali ne u dovoljnoj mjeri. Svi dionici smatraju da bi razinu osviještenosti trebalo povećati te da bi to

trebao biti jedan od glavnih prioriteta Komisije. Pravna sigurnost pri primjeni uzajamnog priznavanja i dalje je najveća prepreka slobodnom kretanju neusklađenih proizvoda te jedan od glavnih razloga zašto poduzeća i nacionalna nadležna tijela nisu sklona uzajamnom priznavanju. U pogledu administrativne suradnje, iz evaluacije proizlazi da ju je u cilju olakšavanja primjene načela uzajamnog priznavanja potrebno dodatno poboljšati.

Učinkovitost

Provedeno je savjetovanje s relevantnim dionicima kako bi se procijenilo do koje su mjere troškovi nastali primjenom načela i Uredbe proporcionalni ostvarenim pogodnostima. Troškovi nacionalnih tijela nastali zahvaljujući Uredbi nisu bili veliki: provedba i funkcioniranje kontaktnih točaka za proizvode (7 417-47 450 EUR, na temelju 1 EPRV-a) i troškovi koji se odnose na ocjenu proizvoda koji su zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici (420 000 EUR za jedan sektor, primjerice sektor gnojiva). Te troškove smatraju prosječnima. Glavni troškovi koje su poduzeća snosila bili su uglavnom povezani s neispravnom primjenom uzajamnog priznavanja. Poduzeća moraju prilagoditi svoje proizvode, ponavljati ispitivanja i postupke (1 000-150 000 EUR po proizvodu i tržištu), ili propuštaju prilike (40 000-500 000 EUR po proizvodu i tržištu) jer moraju odustati od ulaska na novo tržište. Većina je tih troškova smatrana važnima. U pogledu odnosa između pogodnosti i troškova percepcija je različita. Nacionalna nadležna tijela uglavnom se slažu da su troškovi proporcionalni pogodnostima, a poduzeća se tome uglavnom protive. Smatraju da su troškovi veliki, a pogodnosti nisu ostvarene.

Usklađenost

Prema provedenoj evaluaciji ne čini se da postoji proturječnost između uzajamnog priznavanja i drugih politika EU-a namijenjenih ostvarenju unutarnjeg tržišta i lakšem slobodnom kretanju robe u EU-u. Štoviše, načelo uzajamnog priznavanja i Uredba nadopunjuju brojne inicijative u tom području, primjerice Direktivu 2001/95/EZ¹⁸ o općoj sigurnosti proizvoda, Direktivu (EU) 2015/1535 o „transparentnosti jedinstvenog tržišta”, Uredbu (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima, mrežu SOLVIT¹⁹ i zakonodavstvo EU-a o usklađivanju, te su s njima usklađeni.

Relevantnost

Uzajamnim priznavanjem nastoji se ostvariti istinska integracija tržišta uz poštovanje različitosti i regulatorne autonomije država članica. Smatra se alternativom usklađivanju, kada ono nije potrebno, opravdano ili proporcionalno, omogućavajući regulatornu autonomiju. Osim toga, uzajamno priznavanje posebice je relevantno za potporu inovacijama. Za nove inovativne proizvode ne postoje usklađena europska pravila te se poduzeća moraju oslanjati na postojeća pravila/standarde na nacionalnoj razini, ili čak poslovati uz nepostojanje tih pravila. Uzajamno priznavanje jedina je alternativa za poduzeća koja žele trgovati svojim novim/inovativnim proizvodima u drugim državama članicama.

Dodana vrijednost za EU

Iz evaluacije je vidljiv opći konsenzus dionika o tome da uzajamno priznavanje donosi dodanu vrijednost EU-u. Njime se pruža mogućnost da se proizvodi koji su već zakonito stavljeni na tržište u jednoj državi stave na tržište u drugim državama članicama, a da se

¹⁸ SL L 001, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/index_hr.htm.

pritom zadrže regulatorna autonomija država članica i raznolikost. Svima je poznato da se ciljevi uzajamnog priznavanja mogu ostvariti isključivo djelovanjem na razini EU-a. Tijekom postupka savjetovanja dionici su bili gotovo jednoglasni u pogledu nužnosti pravnog instrumenta EU-a za postizanje većeg i boljeg uzajamnog priznavanja.

- **Savjetovanja s dionicima**

Od članova Savjetodavnog odbora o uzajamnom priznavanju tražilo se da iznesu svoja zapažanja tijekom posljednjih sastanaka održanih 2. prosinca 2015. i 25. listopada 2016. Dio predstavnika nije bio uvjeren u moguće koristi od potpune revizije Uredbe, no svi su se složili da su određene izmjene potrebne te da se mnogi problemi mogu riješiti nezakonodavnim mjerama.

Na *web*-mjestu za savjetovanje na portalu *Europa* objavljeno je javno savjetovanje na svim službenim jezicima EU-a. Savjetovanje je trajalo od lipnja do rujna 2016. Tijekom javnog savjetovanja primljena su **153** odgovora. Snažno su zastupljena bila poduzeća (91), a zatim su slijedila tijela država članica (45) i građani (17). Rezultati savjetovanja pokazuju da, iako je većina izjavila da su upoznati s uzajamnim priznavanjem, najveći dio ispitanika smatra da je potrebno podizanje razine osviještenosti. Kao najveću prepreku funkcioniranju uzajamnog priznavanja poduzeća su navela nedostatak brzih pravnih lijekova za osporavanje nacionalne odluke o uskraćivanju pristupa tržištu, nakon čega slijedi nedostatna komunikacija među tijelima. Kad je riječ o prioritetima Komisije u pogledu uzajamnog priznavanja, poduzeća su na prvo mjesto stavila potrebu za djelotvornim pravnim lijekovima, a države članice i građani odlučili su se za povećanje osviještenosti o uzajamnom priznavanju.

Kao dopunu javnom savjetovanju Komisija je organizirala konferenciju dionika 17. lipnja 2016. Cilj događanja bio je utvrditi glavne teškoće povezane s funkcioniranjem uzajamnog priznavanja te moguće daljnje korake. Prisustvovala su 144 sudionika: 62 predstavnika poduzeća, 60 iz nacionalnih tijela te 22 druga sudionika, primjerice predstavnici organizacija potrošača i sindikata. Sudionici su općenito podržali potrebu za poboljšanjem funkcioniranja uzajamnog priznavanja i povećanjem pravne sigurnosti u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija ili vanjski ugovaratelji proveli su u razdoblju od 2014. do 2016. niz istraživanja, savjetovanja i studija koji predstavljaju solidnu bazu stručnog znanja.

U razdoblju od 2014. do 2015. provedena je vanjska evaluacija funkcioniranja načela uzajamnog priznavanja. Razmjer problema i učinci različitih opcija koje je Komisija predvidjela razmatrani su u studiji izrađenoj u razdoblju od 2016. do 2017.

- **Procjena učinka**

U pripremi ove inicijative provedena je procjena učinka. Iz nje je vidljivo da se manje trguje proizvodima podložnima uzajamnom priznavanju. Usporedba vrijednosti izvoza unutar EU-a s domaćom potrošnjom pokazuje da je vrijednost izvoza unutar EU-a za usklađene proizvode 55 % domaće potrošnje, dok je za neusklađenu ili djelomično usklađenu robu samo 35 %. Razlog tome su prepreke s kojima se poduzeća suočavaju kada pokušaju staviti svoje proizvode na tržište na temelju načela uzajamnog priznavanja. Financijski troškovi uzrokovani nedostatkom uzajamnog priznavanja visoki su za poduzeća. Na primjer, troškovi prilagodbe proizvoda primjenjivim nacionalnim pravilima u slučaju kada se uzajamno priznavanje odbije ili se ne koristi za ulazak na tržište procjenjuju se na između 1 000 i 150 000 EUR po proizvodu i po tržištu. Propuštene prilike, tj. kada poduzeća odustanu od ulaska na tržište zbog različitih nacionalnih pravila kojima se zahtijeva prilagodba proizvoda,

procjenjuju se u prosjeku na između 10 000 i 500 000 EUR po proizvodu i po tržištu. Studijom izrađenom za Europski parlament²⁰ pokušalo se procijeniti razmjer učinka koji nekarinske prepreke trgovini imaju na unutarnje tržište. Zaključeno je da bi smanjenje broja tih prepreka moglo dovesti do povećanja trgovine unutar EU-a za više od 100 milijardi EUR godišnje. Osim toga, u razdoblju od 2008. do 2014. oko 0.89 milijuna poduzeća djelovalo je u neusklađenim sektorima, predstavljajući više od 50 % ukupnog broja aktivnih poduzeća u proizvodnom gospodarstvu. Oko 87 % poduzeća su mikropoduzeća. Prema Izvješću Komisije o konkurentnosti iz 2014. samo 14 % MSP-ova trguje preko granica u EU-u u usporedbi s 85,4 % velikih poduzeća za proizvodnju.

Odbor za nadzor regulative dao je 7. travnja 2017. pozitivno mišljenje o procjeni učinka. Smatrao je da izvješće ima dobar opći prikaz te je, u cilju daljnjeg poboljšanja, predložio da se bolje objasne odabir opcija i njihovo djelovanje u praksi. U izvješću bi također trebalo donijeti jasnije zaključke o tome u kojoj će mjeri očekivani rezultati preispitivanja utjecati na funkcioniranje uzajamnog priznavanja u praksi te pridonijeti dobrom funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Konačno, trebalo bi bolje procijeniti potencijal za pojednostavnjenje administracije i smanjenje opterećenja. Preporuke sadržane u pozitivnom mišljenju uvrštene su u izvješće. Bolje su objašnjene različite opcije i način njihova međusobnog djelovanja. Izvješće pruža detaljan opis funkcioniranja tih opcija u praksi, s naglaskom na posljedice koje najpoželjnija opcija može imati na tržište. Bolje se objašnjava i veza između postojećih regulatornih opterećenja i nefunkcioniranja uzajamnog priznavanja te se jasno navodi kako će se najpoželjnijim opcijama smanjiti ta opterećenja. Sažetak i pozitivno mišljenje Odbora za nadzor regulative dostupni su ovdje: XXXXX.

Osim opcije 1. (*status quo*), procjena učinka sadržava i sljedeće predviđene opcije politike:

opcija 2. – nezakonodavne mjere kojima bi se unaprijedilo uzajamno priznavanje (podizanje razine osvjешtenosti, osposobljavanje, razmjena dužnosnika itd.),

opcija 3. – minimalne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008 (transparentnost administrativnih odluka, upotreba standarda EU-a, veća uloga kontaktnih točaka za proizvode),

opcija 4. – opsežne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008 (dobrovoljna izjava o uzajamnom priznavanju, mehanizam za rješavanje problema, unaprjeđenje kontaktnih točaka za proizvode i bolja suradnja),

opcija 5. – dobrovoljno prethodno odobrenje za stavljanje na tržište.

Opcija koja je obuhvaćala stavljanje Uredbe izvan snage i opcija kojom se predlažu daljnje mjere usklađivanja u odnosu na određene osnovne zahtjeve koji se odnose na određene aspekte proizvoda odbačene su u ranoj fazi, kao i uvođenje izjave o sukladnosti koju bi izdavale treće strane.

Najpoželjnija je opcija 4. (opsežne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008) nadopunjena opcijom 2. (nezakonodavne mjere).

Opciju 2. (nezakonodavne mjere) podržali su svi dionici, ali su je smatrali djelotvornom samo u kombinaciji s drugim opsežnim alatima.

Opciju 3. (minimalne zakonodavne izmjene Uredbe) države članice i gospodarski subjekti smatrali su potencijalno djelotvornom, ali u manjoj mjeri od ostalih opcija.

²⁰

„The Cost of Non- Europe in the Single Market, 'Cecchini Revisited', An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market”, CoNE 1/2014. (Trošak neujedinjene Europe u području jedinstvenog tržišta – „ponovno čitanje Cecchinijeva izvješća” – Pregled potencijalne ekonomske dobiti od daljnjeg dovršenja jedinstvenog europskog tržišta)
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf).

Opcija 4. smatrana je najdjelotvornijom za postizanje ciljeva politike i smanjenje troškova poduzeća.

Dionici su se složili da se opcijom 5. (dobrovoljno prethodno odobrenje) ne mogu ukloniti postojeće prepreke uzajamnom priznavanju. Ta bi opcija uglavnom uzrokovala troškove. U sektoru biocida je, primjerice, procijenjeno da bi administrativni troškovi povezani s tim postupkom iznosili između 18 i 20 milijuna EUR godišnje.

Zbog složenosti i raznolikosti proizvoda obuhvaćenih područjem primjene uzajamnog priznavanja teško je pružiti kvantitativnu procjenu koristi. Kombinacijom opcije 4. i opcije 2. povećali bi se osviještenost i znanje o uzajamnom priznavanju, ostvarila pravna sigurnost o primjeni načela i poboljšala administrativna suradnja među državama članicama. Više gospodarskih subjekata znalo bi za prilike za ulazak na nova tržišta bez dodatnih izmjena njihovih proizvoda, a oni koji znaju više o uzajamnom priznavanju, ali ga nisu skloni primjenjivati stekli bi povjerenje u sustav. Olakšalo bi se stavljanje na tržište proizvoda koji su zakonito stavljeni na tržište u drugim državama članicama, oblikovanjem i pojednostavljenjem rasprava o tome može li proizvod ući na tržište na temelju uzajamnog priznavanja te smanjenjem rizika od uskraćivanja pristupa tržištu. Time bi se znatno smanjili troškovi poduzeća u smislu informacija, prilagodbe, kašnjenja s ulaskom na tržište i propuštenih prilika. Ta bi kombinacija opcija bila dobra i za države članice jer bi dobile poticaj da na dosljedniji i ispravniji način primjenjuju načelo uzajamnog priznavanja. Smanjenje broja prepreka trgovini općenito (vidjeti prethodno navedeno) moglo bi dovesti do povećanja trgovine unutar EU-a za više od 100 milijardi EUR godišnje.

Isto tako, vrlo je teško dati kvantitativnu procjenu troškova najpoželjnijih opcija. Troškovi gospodarskih subjekata smatraju se minimalnima, a to se primjenjuje i na dobrovoljnu izjavu o uzajamnom priznavanju, ako su troškovi procijenjeni kao minimalni administrativni poslovi (u prosjeku bi trebalo 20 minuta da gospodarski subjekt ispuni izjavu). Države članice i Komisija snosile bi određene nužne troškove koji se procjenjuju kako slijedi: opcija nezakonodavnih mjera uključuje troškove povezane s organizacijom i koordinacijom aktivnosti osposobljavanja i podizanja razine osviještenosti (500 000 EUR) te troškove povezane s programom razmjene dužnosnika (100 000 EUR). Mehanizam za rješavanje problema uključuje povećani opseg posla za Komisiju, u pogledu osoblja koje obrađuje žalbe (od 3 do 4 dodatna EPRV-a). Veća administrativna suradnja među državama članicama podrazumijeva i određene troškove, koji se procjenjuju na 1 200 000 EUR godišnje.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Inicijativa je povezana s programom REFIT zbog učinaka koje loše funkcioniranje uzajamnog priznavanja ima na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Evaluacija je bila usmjerena na načine kojima bi se smanjila regulatorna opterećenja. Zaključeno je da je činjenica da uzajamno priznavanje ne funkcionira dobro zapravo regulatorno opterećenje koje stvara prepreke trgovini. Stoga bi sva nastojanja u cilju poboljšanja funkcioniranja uzajamnog priznavanja dovela do pojednostavljenja za poduzeća, poput lakšeg pristupa novim tržištima. Uvođenje dobrovoljne izjave o uzajamnom priznavanju imat će važan učinak na smanjenje administrativnog opterećenja za gospodarske subjekte. Pojednostavljenjem postupaka za pristup tržištu i komunikacijom s nacionalnim nadležnim tijelima olakšat će se pristup tržištu te smanjiti troškovi za gospodarske subjekte. Isto tako, boljom suradnjom i komunikacijom među nadležnim tijelima povećat će se povjerenje i smanjiti kašnjenja pri ocjenjivanju robe na tržištu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Za prijedlog su nužni ljudski i administrativni resursi te odobrena sredstva za poslovanje, kao što je istaknuto u financijskom izvještaju.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Svaki pet godina Komisija će evaluirati Uredbu i o tome dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U izvješću će se ocijeniti funkcioniranje Uredbe i načela uzajamnog priznavanja na temelju, ako je primjenjivo, kriterija djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti za EU te njihov utjecaj na slobodno kretanje robe i na unutarnje tržište robe, na temelju informacija prikupljenih od dionika, uključujući relevantne informacije iz država članica. Uzet će se u obzir posebni pokazatelji kojima se omogućuje procjena učinaka Uredbe, kao što su broj obavijesti koje su nadležna tijela poslala preko sustava informacijske i komunikacijske potpore, brzina upotrijebljenih postupaka ili broj razmjena informacija između nadležnih tijela i kontaktnih točaka za proizvode.

- **Detaljno obrazloženje pojedinih odredaba prijedloga**

Člankom 1. određuje se predmet Uredbe, a to je utvrđivanje pravila i postupaka za osiguravanje prava na slobodno kretanje robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

Člankom 2. utvrđuje se područje primjene Uredbe.

Članak 3. sadržava definicije važne za Uredbu.

Člankom 4. predviđa se izjava o uzajamnom priznavanju kojom će se gospodarski subjekti koristiti na dobrovoljnoj osnovi radi lakšeg dokazivanja da je proizvod zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici. Utvrđuju se uvjeti koji se tom izjavom moraju ispuniti te se pojašnjava da je izjava dostupna na internetu.

Člankom 5. utvrđuje se postupak koji nadležna tijela država članica trebaju slijediti prilikom ocjene može li se roba koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici staviti na tržište na njihovu državnom području na temelju načela uzajamnog priznavanja.

Članak 6. sadržava zahtjeve u pogledu privremene suspenzije robe koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici ako ta roba predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost ili je u suprotnosti s javnim moralom ili javnom sigurnošću.

Člankom 7. izbjegava se udvostručavanje obavijesti Komisiji, ako je administrativna odluka o kojoj treba dostaviti obavijest i mjera obuhvaćena RAPEX-om.

Člankom 8. predviđa se mehanizam za rješavanje problema u pogledu uzajamnog priznavanja zahvaljujući kojem gospodarski subjekti mogu osporiti administrativnu odluku o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu upućivanjem takve odluke najprije mreži SOLVIT. Na zahtjev odgovarajućeg centra mreže SOLVIT Komisija vrši procjenu te administrativne odluke.

Člankom 9. utvrđuju se zadaće kontaktnih točaka za proizvode.

Člankom 10. utvrđuje se okvir za administrativnu suradnju nadležnih tijela.

Člankom 11. predviđa se informatički alat koji će se upotrebljavati za potrebe komunikacije i razmjene informacija među nadležnim tijelima država članica i između nadležnih tijela država članica i Komisije.

Člankom 12. predviđa se financiranje aktivnosti koje će se provoditi kao potpora ovoj Uredbi.

Člankom 13. pojašnjava se kako će se zaštititi financijski interesi Unije.

Člankom 14. od Komisije se traži da redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju uzajamnog priznavanja, uključujući funkcioniranje ove Uredbe.

Člankom 15. uspostavlja se odbor te utvrđuju provedbene ovlasti koje se ovom Uredbom dodjeljuju Komisiji.

Člankom 16. stavlja se izvan snage Uredba (EZ) br. 764/2008.

Člankom 17. utvrđuje se stupanje na snagu i vrijeme primjene ove Uredbe.

U Prilogu se navodi standardizirani obrazac izjave o uzajamnom priznavanju.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²¹, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se slobodno kretanje robe osigurava u skladu s odredbama Ugovora. Količinska ograničenja uvoza i sve mjere s istovrsnim učinkom zabranjeni su među državama članicama. Ta zabrana obuhvaća sve nacionalne mjere koje mogu, izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, ometati trgovinu robom unutar Unije. Slobodno kretanje robe na unutarnjem tržištu osigurava se usklađivanjem pravila na razini Unije utvrđivanjem zajedničkih zahtjeva za stavljanje na tržište određene robe, ili za robu ili aspekte robe koji nisu obuhvaćeni pravilima Unije o usklađivanju primjenom načela uzajamnog priznavanja.
- (2) Prepreke slobodnom kretanju robe među državama članicama mogu se nezakonito stvoriti ako, u nedostatku pravila Unije o usklađivanju koja obuhvaćaju robu ili određene aspekte robe, nadležno tijelo države članice primjenjuje nacionalna pravila na robu te vrste koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, zahtijevajući da roba ispunjava određene tehničke zahtjeve, na primjer zahtjeve povezane s nazivom, oblikom, veličinom, težinom, sastavom, prezentiranjem, označivanjem ili pakiranjem. Primjena takvih pravila na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici može biti u suprotnosti s člancima 34. i 36. Ugovora, čak i ako se pravila primjenjuju bez razlike na svu robu.
- (3) Načelo uzajamnog priznavanja proizlazi iz sudske prakse Suda Europske unije. Prema tom načelu, države članice ne smiju na svojem državnom području zabraniti prodaju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, čak i ako je roba proizvedena u skladu s različitim tehničkim pravilima. No načelo nije apsolutno. Države članice mogu se usprotiviti stavljanju na tržište robe koja je drugdje zakonito stavljena na tržište ako su takva ograničenja opravdana na temelju razloga utvrđenih u

21

SL C , , str...

članku 36. Ugovora ili na temelju drugih, prevladavajućih razloga od javnog interesa, koji su u oba slučaja proporcionalni postavljenom cilju.

- (4) Pojam prevladavajućih razloga od javnog interesa jest novi pojam koji je u svojoj sudskoj praksi razvio Sud u vezi s člancima 34. i 36. Ugovora. Taj pojam, između ostalog, obuhvaća učinkovitost fiskalnog nadzora, poštenje trgovačkih transakcija, zaštitu potrošača, zaštitu okoliša, održavanje pluralizma tiska i opasnost od ozbiljnoga podrivanja financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti. Ako među državama članicama postoje legitimne razlike, takvim se prevladavajućim razlozima može opravdati to što nadležna tijela primjenjuju nacionalna pravila. Međutim, takve se odluke moraju valjano opravdati, a načelo proporcionalnosti mora se uvijek poštovati, uzimajući u obzir je li nadležno tijelo uistinu donijelo odluku s najmanjim mogućim ograničenjima. Nadalje, administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu u odnosu na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici ne smiju se temeljiti samo na činjenici da roba koja se ocjenjuje ispunjava legitimni javni cilj države članice na drukčiji način od domaće robe iz te države članice.
- (5) Uredba (EZ) br. 764/2008²² donesena je kako bi se olakšala primjena načela uzajamnog priznavanja, utvrđivanjem postupaka za smanjenje mogućnosti stvaranja nezakonitih prepreka slobodnom kretanju robe koja je već zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Unatoč donošenju te Uredbe, još uvijek postoje mnogi problemi u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja. Evaluacija provedena od 2014. do 2016. pokazala je da načelo ne funkcionira kako bi trebalo te da Uredba (EZ) br. 764/2008 ima ograničen učinak u olakšavanju njegove primjene. Alati i postupovna jamstva uspostavljeni Uredbom (EZ) br. 764/2008 nisu ispunili svoj cilj poboljšanja primjene načela uzajamnog priznavanja. Na primjer, mreža kontaktnih točaka za proizvode koja je uspostavljena radi pružanja informacija gospodarskim subjektima o primjenjivim nacionalnim pravilima i primjeni uzajamnog priznavanja jedva je poznata među gospodarskim subjektima te je oni malo upotrebljavaju. Nacionalna tijela ne surađuju dovoljno u okviru mreže. Obveza obavješćivanja o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu rijetko se poštuje. Rezultat toga su prepreke slobodnom kretanju robe na unutarnjem tržištu.
- (6) U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući uzajamno priznavanje. Vijeće je pozvalo Komisiju da izvijesti o slučajevima u kojima je funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i dalje nedostavno ili problematično. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da poduzme korake kako bi se osiguralo djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu.
- (7) Uredba (EZ) br. 764/2008 ima nekoliko nedostataka te bi je stoga trebalo preispitati i poboljšati. Radi jasnoće, Uredbu (EZ) br. 764/2008 trebalo bi zamijeniti ovom Uredbom. Ovom bi se Uredbom trebali utvrditi jasni postupci za osiguravanje slobodnog kretanja robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici te za osiguravanje da se slobodno kretanje može ograničiti samo ako države članice imaju legitimne razloge od javnog interesa za to i da je ograničavanje proporcionalno. Njome

²² SL L 218, 13.8.2008., str. 21.

se osigurava da gospodarski subjekti i nacionalna tijela poštuju postojeća prava i obveze koji proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja.

- (8) Ovom se Uredbom ne bi trebalo dovesti u pitanje daljnje usklađivanje uvjeta za stavljanje robe na tržište, prema potrebi, s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta.
- (9) Trgovinske prepreke mogu također proizlaziti iz drugih vrsta mjera obuhvaćenih člancima 34. i 36. Ugovora. Te mjere mogu, na primjer, uključivati tehničke specifikacije sastavljene za potrebe postupaka javne nabave ili zahtjeve za korištenje službenih jezika u državama članicama. Međutim, one ne bi trebale predstavljati nacionalna tehnička pravila u smislu ove Uredbe te ne bi trebale biti njome obuhvaćene.
- (10) Nacionalna tehnička pravila ponekad u državi članici stupaju na snagu putem postupka prethodnog odobrenja, u okviru kojeg se mora dobiti službeno odobrenje nadležnog tijela prije nego što se roba ondje može staviti na tržište. Samo postojanje postupka prethodnog odobrenja ograničava slobodno kretanje robe. Stoga, kako bi bio opravdan u pogledu temeljnog načela slobodnog kretanja robe na unutarnjem tržištu, takav postupak mora imati za cilj javni interes priznat pravom Unije te treba biti nediskriminirajući i proporcionalan. Sukladnost takvog postupka s pravom Unije procjenjuje se u svjetlu razmatranja utvrđenih u sudskoj praksi Suda. Kao rezultat toga, administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu isključivo na temelju činjenice da roba nema valjano prethodno odobrenje trebalo bi isključiti iz područja primjene ove Uredbe. Međutim, kada se dostavlja zahtjev za obvezno prethodno odobrenje robe, svaku namjeravanu administrativnu odluku o odbijanju zahtjeva na temelju tehničkog pravila primjenjivog u državi članici trebalo bi donijeti u skladu s ovom Uredbom, kako bi podnositelj zahtjeva mogao iskoristiti postupovnu zaštitu koju osigurava ova Uredba.
- (11) Važno je pojasniti da vrste robe obuhvaćene ovom Uredbom uključuju poljoprivredne proizvode. Pojam „poljoprivredni proizvodi” obuhvaća proizvode ribarstva, kako je predviđeno člankom 38. stavkom 1. Ugovora.
- (12) Važno je pojasniti da pojam „proizvođač” ne uključuje samo proizvođača robe, već i osobu koja se predstavlja kao proizvođač robe, primjerice poljoprivrednih proizvoda, koja nije dobivena proizvodnim postupkom.
- (13) Odluke nacionalnih sudova kojima se ocjenjuje zakonitost slučajeva u kojima, zbog primjene nacionalnog tehničkog pravila, roba koja se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici nije dopušten pristup tržištu druge države članice, i odluke nacionalnih sudova na temelju kojih se primjenjuju sankcije, trebalo bi izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (14) Kako bi mogla imati koristi od načela uzajamnog priznavanja, roba mora biti zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Trebalo bi pojasniti da, za robu koja se smatra zakonito stavljenom na tržište u drugoj državi članici, roba treba biti u skladu s relevantnim pravilima koja se primjenjuju u toj državi članici te dostupna krajnjim korisnicima u toj državi članici.
- (15) Dokazi potrebni kako bi se pokazalo da je roba zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici znatno se razlikuju ovisno o državi članici. To dovodi do nepotrebnih opterećenja, kašnjenja i dodatnih troškova za gospodarske subjekte, a nacionalna nadležna tijela ne mogu pravodobno dobiti informacije potrebne za ocjenu robe. To može ometati primjenu načela uzajamnog priznavanja. Stoga je ključno olakšati

gospodarskim subjektima da pokažu da je njihova roba zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Gospodarski subjekti trebali bi moći ostvariti korist od postupka vlastite izjave, koji bi nadležnim tijelima trebao omogućiti sve potrebne informacije o robi i njihovoj sukladnosti s pravilima koja se primjenjuju u toj drugoj državi članici. Upotreba izjave ne sprječava nacionalna nadležna tijela da donesu odluku o ograničavanju pristupa tržištu, uz uvjet da je takva odluka proporcionalna te da se njome poštuju načelo uzajamnog priznavanja i ova Uredba.

- (16) Proizvođač, ili predstavnik proizvođača, trebao bi biti odgovoran za davanje informacija u izjavi o uzajamnom priznavanju jer on najbolje poznaje robu. Međutim, informacije o tome je li roba dostupna krajnjim korisnicima u odgovarajućoj državi članici mogu imati uvoznik ili distributer, a ne stvarni proizvođač. Trebalo bi stoga dopustiti da drugi gospodarski subjekt može dati te informacije umjesto proizvođača.
- (17) Izjava o uzajamnom priznavanju trebala bi nastaviti omogućavati točne i potpune informacije o robi u bilo kojem trenutku u budućnosti. Stoga bi izjavu trebalo po potrebi ažurirati kako bi se uzele u obzir promjene, primjerice promjene u odgovarajućim tehničkim pravilima.
- (18) Kako bi se osiguralo da su informacije navedene u izjavi o uzajamnom priznavanju sveobuhvatne, trebalo bi utvrditi usklađenu strukturu za takve izjave kojom bi se koristili gospodarski subjekti koji žele podnositi izjave.
- (19) Važno je osigurati da su informacije u izjavi o uzajamnom priznavanju istinite i točne. Stoga je potrebno predvidjeti da su gospodarski subjekti odgovorni za informacije sadržane u izjavi.
- (20) Kako bi se povećala učinkovitost i konkurentnost poduzeća koja posluju u neusklađenom području, trebalo bi biti moguće iskoristiti nove informacijske tehnologije u svrhu olakšavanja podnošenja izjave o uzajamnom priznavanju. Stoga bi gospodarski subjekti trebali moći podnijeti svoje izjave putem interneta.
- (21) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati i na robu u pogledu koje su samo neki aspekti obuhvaćeni zakonodavstvom Unije o usklađivanju. Ako u skladu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju gospodarski subjekti moraju sastaviti EU izjavu o sukladnosti kako bi dokazali usklađenost s tim zakonodavstvom, trebalo bi biti dopušteno da informacije navedene u izjavi o uzajamnom priznavanju u skladu s ovom Uredbom budu uključene kao dio te EU izjave o sukladnosti.
- (22) Ako proizvođači odluče da neće upotrebljavati mehanizam izjave o uzajamnom priznavanju, država članica trebala bi zatražiti informacije koje smatra potrebnima za ocjenu robe, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti.
- (23) Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od država članica zahtijeva se da Komisiju i druge države članice obavijeste o svim nacrtima nacionalnih tehničkih propisa o svim proizvodima, uključujući poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva, te dostave obrazloženje u kojemu navode razloge za donošenje takvih propisa. Međutim, potrebno je osigurati da se, nakon donošenja takvih nacionalnih tehničkih propisa, načelo uzajamnog priznavanja pravilno primjenjuje u pojedinačnim slučajevima na određenu robu. Ovom bi Uredbom trebalo utvrditi postupke za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima, na primjer tražeći od država članica da navedu nacionalna tehnička pravila na kojima se administrativna odluka temelji te legitimni razlog od javnog interesa na temelju kojeg je administrativna odluka opravdana. Tim se zahtjevom, međutim, države članice ne obvezuje da opravdavaju samo nacionalno tehničko pravilo, već primjenu tog

nacionalnog tehničkog pravila u odnosu na proizvod koji je zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici.

- (24) Budući da bi odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa za robu koja je već zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici trebale bi biti iznimka od temeljnog načela slobodnog kretanja robe, primjereno je utvrditi jasan postupak za osiguravanje da se tim odlukama poštuju postojeće obveze koje proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja. Takvim se postupkom osigurava da su donesene odluke proporcionalne te se njima poštuju načelo uzajamnog priznavanja i ova Uredba.
- (25) Dok nadležno tijelo ocjenjuje robu prije donošenja odluke o mogućem uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu, ne bi trebalo moći donositi odluke o suspenziji pristupa tržištu. Jedina su iznimka slučajevi u kojima je nužno hitno djelovanje kako bi se izbjeglo ugrožavanje sigurnosti i zdravlja korisnika ili kako bi se spriječilo stavljanje robe na raspolaganje ako je ono općenito zabranjeno zbog javnog morala ili javne sigurnosti, uključujući na primjer sprečavanje kriminala.
- (26) Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća²³ utvrđuje se sustav akreditacije kojim se osigurava uzajamno prihvaćanje razine nadležnosti tijela za ocjenjivanje sukladnosti. Nadležna tijela država članica ne bi stoga trebala odbijati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje je izdalo akreditirano tijelo za ocjenjivanje sukladnosti iz razloga povezanih s nadležnošću tog tijela. Nadalje, kako bi se što je više moguće izbjeglo udvostručavanje ispitivanja i postupaka koji su već provedeni u drugoj državi članici, države članice trebale bi također prihvaćati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje su izdala druga tijela za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s pravom Unije. Od nadležnih tijela trebalo bi zahtijevati da uzmu u obzir sadržaj predloženih izvješća o ispitivanjima ili certifikata.
- (27) Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ određuje se da se na tržište mogu stavljati samo sigurni proizvodi te se utvrđuju obveze proizvođača i distributera u pogledu sigurnosti proizvoda. Njome se nadležnim tijelima daje pravo da zabrane sve opasne proizvode sa stupanjem na snagu odmah ili da privremeno zabrane proizvod koji bi mogao biti opasan na razdoblje potrebno za različite procjene sigurnosti, provjere i kontrole. U njoj se opisuje postupak za nadležna tijela za primjenu odgovarajućih mjera poput onih iz članka 8. stavka 1. točaka od (b) do (f), ako je riječ o proizvodima koji predstavljaju rizik, te se utvrđuje obveza obavješćivanja Komisije i drugih država članica o tim mjerama. Stoga bi nadležna tijela trebala moći nastaviti primjenjivati tu Direktivu, a posebice odredbe iz članka 8. stavka 1. točaka od (d) do (f) i članka 8. stavka 3.
- (28) Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ uspostavlja se, među ostalim, sustav brzog uzbunjivanja za obavješćivanje o izravnom ili neizravnom riziku za zdravlje ljudi koji potječe od hrane ili hrane za životinje. Ona obvezuje države članice da u okviru sustava brzog uzbunjivanja odmah obavijeste Komisiju o svakoj mjeri koju donesu u cilju ograničavanja stavljanja na tržište, povlačenja ili opoziva hrane ili hrane za životinje s tržišta radi zaštite zdravlja ljudi, a koja zahtijeva brzo djelovanje. Nadležna tijela trebala bi moći nastaviti primjenjivati tu Uredbu, a posebice odredbe iz članka 50. stavka 3. i članka 54.

²³ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

²⁴ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

²⁵ SL L 31, 1.2.2002., str. 1.

- (29) Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ uspostavlja se usklađeni okvir Unije za organiziranje službenih kontrola i ostalih službenih aktivnosti u cijelom poljoprivredno-prehrambenom lancu, uzimajući u obzir pravila o službenim kontrolama utvrđena u Uredbi (EZ) br. 882/2004 i relevantnom sektorskom zakonodavstvu. Njome se utvrđuje poseban postupak kako bi se osiguralo da gospodarski subjekti otklone nesukladnost s propisima o hrani i hrani za životinje te pravilima o zdravlju i dobrobiti životinja. Nadležna tijela trebala bi moći nastaviti primjenjivati tu Uredbu, a posebno odredbe iz članka 138.
- (30) U svim administrativnim odlukama koje nadležna tijela država članica donesu na temelju ove Uredbe trebali bi se navesti raspoloživi pravni lijekovi kako bi gospodarski subjekt mogao pokrenuti postupak pred nadležnim nacionalnim sudom. U odluci bi se trebalo upućivati i na postupak za rješavanje problema predviđen ovom Uredbom.
- (31) Učinkovita rješenja za gospodarske subjekte koji žele povoljniju alternativu prilikom osporavanja administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu od ključne su važnosti za osiguravanje ispravne i dosljedne primjene načela uzajamnog priznavanja. Kako bi se takva rješenja zajamčila te kako bi se izbjegli pravni troškovi, posebno za MSP-ove, gospodarskim subjektima trebao bi biti dostupan izvansudski postupak za rješavanje problema.
- (32) Mreža za rješavanje problema na unutarnjem tržištu (SOLVIT) usluga je koju pruža nacionalna administracija u svim državama članicama u cilju pronalaska rješenja za građane i poduzeća kada su njihova prava povrijedila javna tijela u drugoj državi članici. Načela kojima se uređuje funkcioniranje mreže SOLVIT utvrđena su u Preporuci Komisije 2013/461/EU²⁷.
- (33) Sustav SOLVIT učinkovit je i besplatan izvansudski mehanizam za rješavanje problema. Funkcionira u kratkim rokovima i pruža praktična rješenja za građane i poduzeća kada imaju poteškoća s tim da javna tijela priznaju njihova prava kao građana Unije. Stoga bi se gospodarski subjekti prije aktiviranja mehanizma za rješavanje problema na temelju ove Uredbe prvo trebali osloniti na SOLVIT. Ako se gospodarski subjekt, odgovarajući centar mreže SOLVIT i uključene države članice usuglase o primjerenom ishodu, nije potrebno daljnje djelovanje.
- (34) Međutim, ako se neformalnim pristupom mreže SOLVIT ne postignu rezultati te i dalje postoje ozbiljne sumnje u pogledu usklađenosti administrativne odluke s načelom uzajamnog priznavanja, Komisija bi trebala biti ovlaštena da istraži to pitanje i omogućiti ocjenu koju će nacionalna nadležna tijela uzeti u obzir na zahtjev centra mreže SOLVIT. Intervencija Komisije trebala bi biti podložna razumnom roku, u skladu s Europskim kodeksom dobrog administrativnog postupanja.
- (35) Mišljenje Komisije o administrativnoj odluci o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu trebalo bi obuhvaćati samo pitanja je li administrativna odluka u skladu s

²⁶ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

²⁷ Preporuka Komisije 2013/461/EU od 17. rujna 2013. o načelima kojima se uređuje mreža SOLVIT (SL L 249, 19.9.2013., str. 10.).

načelom uzajamnog priznavanja te je li u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Time se ne dovode u pitanje ovlasti Komisije na temelju članka 258. Ugovora te obveze država članica da poštuju odredbe prava Unije, ako se sustavni problemi u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja mogu dodatno rješavati.

- (36) Za unutarnje tržište robe važno je da poduzeća, a posebno MSP-ovi, mogu dobiti pouzdane i specifične informacije o zakonima na snazi u određenoj državi članici. Kontaktne točke za proizvode trebale bi imati važnu ulogu u olakšavanju komunikacije između nacionalnih nadležnih tijela i gospodarskih subjekata, davanjem informacija o posebnim pravilima za proizvode te o tome kako se uzajamno priznavanje primjenjuje na njihovu državnom području. Stoga je potrebno povećati ulogu kontaktnih točaka za proizvode kao glavnih pružatelja informacija o svim pravilima povezanim s proizvodima, uključujući nacionalna pravila koja su obuhvaćena uzajamnim priznavanjem.
- (37) Kako bi se olakšalo slobodno kretanje robe, kontaktne točke za proizvode trebale bi besplatno pružati informacije o svojim nacionalnim tehničkim pravilima i primjeni načela uzajamnog priznavanja. Kontaktne točke za proizvode trebale bi imati odgovarajuću opremu i sredstva. U skladu s Uredbom [*jedinstveni digitalni pristupnik – COM(2017) 256*] trebale bi pružati informacije na internetskim stranicama te biti obuhvaćene kriterijima kvalitete utvrđenima u toj Uredbi.
- (38) Suradnja nadležnih tijela ključna je za neometano funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i stvaranje kulture uzajamnog priznavanja. Kontaktne točke za proizvode i nacionalna nadležna tijela trebali bi stoga biti obvezni surađivati i razmjenjivati informacije i stručno znanje u cilju osiguravanja ispravne i dosljedne primjene načela i ove Uredbe.
- (39) Za potrebe obavješćivanja o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu, omogućavanja komunikacije među kontaktnim točkama za proizvode te osiguravanja administrativne suradnje potrebno je državama članicama omogućiti pristup sustavu informacijske i komunikacijske potpore.
- (40) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.
- (41) Ako je u svrhu ove Uredbe nužno obrađivati osobne podatke, to bi trebalo provoditi u skladu s propisima Unije o zaštiti osobnih podataka. Bilo kakva obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom podliježe Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ i Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰, ovisno o slučaju.
- (42) Trebalo bi uspostaviti pouzdane i učinkovite mehanizme praćenja kako bi se pružile informacije o primjeni Uredbe i njezinu utjecaju na slobodno kretanje robe. Takvi mehanizmi ne smiju prelaziti okvire onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva.
- (43) Za potrebe većeg informiranja o načelu uzajamnog priznavanja i osiguravanja da se ova Uredba primjenjuje ispravno i dosljedno, Unija bi trebala financirati kampanje za

²⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije.

²⁹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

³⁰ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

podizanje razine osviještenosti i druge povezane aktivnosti u cilju jačanja povjerenja i suradnje između nadležnih tijela i gospodarskih subjekata.

- (44) Kako bi se riješio problem nepostojanja točnih podataka koji se odnose na funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i njegov učinak na jedinstveno tržište robe, Unija bi trebala financirati prikupljanje takvih podataka.
- (45) Financijske interese Unije trebalo bi zaštititi proporcionalnim mjerama tijekom cjelokupnog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i ispitivanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, pogrešno plaćenih ili nepravilno upotrijebljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i financijske sankcije.
- (46) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe. Evaluacija bi se trebala temeljiti na pet kriterija, odnosno kriterijima djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti, te bi trebala biti osnova za procjene učinka mogućih daljnjih mjera.
- (47) Primjereno je odgoditi primjenu ove Uredbe kako bi se nadležnim tijelima i gospodarskim subjektima dalo dovoljno vremena da se prilagode zahtjevima utvrđenima u njoj.
- (48) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe u odnosu na ciljeve koji se njome žele postići. Komisija bi pri evaluaciji ove Uredbe trebala upotrebljavati prikupljene podatke o funkcioniranju načela uzajamnog priznavanja i njegovu utjecaju na jedinstveno tržište robe, kao i informacije dostupne u sustavu informacijske i komunikacijske potpore. Komisija bi trebala moći od država članica zatražiti dodatne informacije potrebne za evaluaciju. U skladu s točkom 22. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva³¹ od 13. travnja 2016., evaluacija bi se trebala temeljiti na kriterijima učinkovitosti, djelotvornosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti te poslužiti kao osnova za procjenu učinka opcija za daljnje djelovanje.
- (49) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest osiguravanje neometane, dosljedne i ispravne primjene načela uzajamnog priznavanja, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer se oni zbog svojeg opsega i učinka mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je predviđeno u istome članku, ova se Uredba odnosi samo na ono što je nužno za postizanje spomenutog cilja.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila i postupci za države članice prilikom primjene načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima u odnosu na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici u skladu s člancima 34. i 36. Ugovora.

³¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

Nadalje, ovom su Uredbom predviđeni uspostava i održavanje kontaktnih točaka za proizvode u državama članicama te suradnja i razmjena informacija u kontekstu načela uzajamnog priznavanja.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na robu bilo koje vrste, uključujući poljoprivredne proizvode, i na administrativne odluke koje donosi ili će donijeti nadležno tijelo države članice („država članica odredišta”) u odnosu na svu takvu robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici ako odluka ispunjava sljedeće kriterije:
 - (a) temelj je odluke nacionalno tehničko pravilo koje se primjenjuje u državi članici odredišta;
 - (b) izravan ili neizravan učinak odluke jest uskraćivanje ili ograničavanje pristupa tržištu u državi članici odredišta.
2. Upućivanje na „administrativne odluke” u stavku 1. obuhvaća sve administrativne korake koji imaju jednak ili u suštini jednak pravni učinak kao odluka.
3. Za potrebe ove Uredbe „nacionalno tehničko pravilo” je svaka odredba zakona i drugih propisa države članice koja ima sljedeće elemente:
 - (a) odredbom je obuhvaćeno područje ili aspekt koji nije predmet usklađivanja na razini Unije;
 - (b) odredbom se zabranjuje stavljanje na raspolaganje robe ili vrste robe na domaćem tržištu u toj državi članici ili je sukladnost s odredbom obvezna, *de facto* ili *de jure*, kad god se roba ili roba određene vrste stavlja na raspolaganje na tom tržištu;
 - (c) odredbom se utvrđuje barem jedno od sljedećeg:
 - i. utvrđuju se karakteristike tražene za tu robu ili vrstu robe, kao što su razina kvalitete, djelovanja ili sigurnosti, ili dimenzije, uključujući zahtjeve koji se primjenjuju na robu ili vrstu robe u pogledu naziva pod kojim se prodaje, terminologije, simbola, ispitivanja i metoda ispitivanja, pakiranja, obilježavanja ili označavanja te postupaka ocjenjivanja sukladnosti;
 - ii. za tu robu ili vrstu robe utvrđuju se drugi zahtjevi propisani radi zaštite potrošača ili okoliša koji utječu na životni ciklus robe nakon njezina stavljanja na domaće tržište u toj državi članici, kao što su uvjeti uporabe, recikliranja, ponovne uporabe ili odlaganja, ako takvi uvjeti mogu znatno utjecati na sastav ili prirodu robe ili vrste robe, ili na njezino stavljanje na domaće tržište u toj državi članici.
4. Nadalje, stavkom 3. točkom (c) podtočkom i. obuhvaćeni su proizvodne metode i postupci koji se upotrebljavaju u vezi s poljoprivrednim proizvodima kako su definirani u članku 38. stavku 1. drugom podstavku Ugovora ili proizvodima namijenjenima prehrani ljudi i životinja te proizvodne metode i postupci koji se odnose na druge proizvode ako oni utječu na njihove karakteristike.
5. Zahtjev za prethodnim odobrenjem ne čini sam po sebi nacionalno tehničko pravilo u smislu ove Uredbe, ali odluka da se prethodno odobrenje uskrati na temelju

nacionalnog tehničkog pravila može biti odluka na koju se primjenjuje ova Uredba ako ta odluka ispunjava ostale kriterije iz stavka 1.

6. Ova Uredba ne primjenjuje se na:

- (a) odluke sudske prirode koje su donijeli nacionalni sudovi;
- (b) odluke sudske prirode koje su donijela tijela za izvršavanje zakonodavstva tijekom istrage ili kaznenog progona u pogledu terminologije, simbola ili svih drugih materijalnih upućivanja na neustavne ili kriminalne organizacije ili kaznena djela rasističke, diskriminacijske ili ksenofobne prirode.

7. Člancima 5. i 6. ne utječe se na primjenu sljedećih odredaba:

- (a) članka 8. stavka 1. točaka od (d) do (f) ili članka 8. stavka 3. Direktive 2001/95/EZ;
- (b) članka 50. stavka 3. točke (a) i članka 54. Uredbe (EZ) br. 178/2002;
- (c) članka 138. Uredbe (EU) 2017/625.

Članak 3. **Definicije**

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „zakonito stavljeno na tržište u drugoj državi članici” znači da je roba ili vrsta robe u skladu s relevantnim pravilima koja se primjenjuju u toj državi članici i da je stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici;
- (2) „stavljanje na raspolaganje na domaćem tržištu u državi članici” znači svaka isporuka robe za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu unutar državnog područja te države članice u okviru trgovačke djelatnosti s plaćanjem ili bez plaćanja;
- (3) „ograničavanje pristupa tržištu” znači određivanje uvjeta koje treba ispuniti prije nego što se roba može staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici ili uvjeta za zadržavanje robe na tom tržištu, što u oba slučaja zahtijeva izmjenu jedne ili više karakteristika te robe kako je opisano u članku 2. stavku 3. točki (c) podtočki i., ili provođenje dodatnog testiranja;
- (4) „uskraćivanje pristupa tržištu” znači bilo koje od sljedećeg:
 - (a) zabrana stavljanja na raspolaganje robe na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici ili zadržavanja na tom tržištu;
 - (b) zahtjev za povlačenje ili opoziv robe s tog tržišta;
- (5) „prethodno odobrenje” znači administrativni postupak na temelju prava države članice kojim nadležno tijelo te države članice, na temelju zahtjeva gospodarskog subjekta, treba dati svoje formalno odobrenje prije nego što se roba može staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u toj državi članici;
- (6) „proizvođač” znači fizička ili pravna osoba koja proizvodi robu ili prema čijem se nalogu roba oblikuje ili proizvodi, i koja ju stavlja na tržište pod vlastitim imenom ili žigom, ili bilo koja fizička ili pravna osoba koja se stavljanjem svojeg imena, žiga ili druge identifikacijske oznake na robu predstavlja kao proizvođač;

- (7) „ovlašteni zastupnik” znači fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja je dobila pisano ovlaštenje od proizvođača da djeluje u ime proizvođača u pogledu stavljanja na raspolaganje robe na predmetnom domaćem tržištu;
- (8) „uvoznik” znači fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja robu iz treće zemlje prvi put stavlja na raspolaganje na tržištu Unije;
- (9) „distributer” znači fizička ili pravna osoba u opskrbnom lancu s poslovnim nastanom u Uniji koja nije proizvođač ni uvoznik i koja robu stavlja na raspolaganje na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici;
- (10) „gospodarski subjekt” znači bilo koje od sljedećeg u vezi s robom: proizvođač, ovlašteni zastupnik, uvoznik ili distributer;
- (11) „krajnji korisnik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji i kojoj je roba stavljena ili se stavlja na raspolaganje kao potrošaču, izvan okvira trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, ili kao poslovnom krajnjem korisniku tijekom njegovih industrijskih ili profesionalnih aktivnosti;
- (12) „legitimni razlog od javnog interesa” znači bilo koji od razloga navedenih u članku 36. Ugovora ili drugi prevladavajući razlozi od javnog interesa.

Poglavlje II.

Postupci za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima

Članak 4.

Izjava o uzajamnom priznavanju

1. Proizvođač robe ili određene vrste robe koja se stavlja ili se planira staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u državi članici („država članica odredišta”) može sastaviti izjavu („izjava o uzajamnom priznavanju”) kako bi nadležnim tijelima države članice odredišta dokazao da se ta roba ili roba te vrste zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

Druga je mogućnost da proizvođač opunomoći svojeg ovlaštenog zastupnika da sastavi takvu izjavu u njegovo ime.

Međutim, u okviru izjave o uzajamnom priznavanju bilo koji gospodarski subjekt može ispuniti specifične informacije koje se odnose na stavljanje na tržište robe ili vrste robe.
2. Izjava o uzajamnom priznavanju ima strukturu i sadržava podatke navedene u Prilogu.

Izjava se ispunjava na jednom od službenih jezika Unije, a ako taj jezik nije jezik koji zahtijeva država članica odredišta, gospodarski subjekti prevode izjavu na jezik ili jezike koje zahtijeva država članica odredišta.
3. Gospodarski subjekti odgovorni su za sadržaj i točnost podataka koje su sami unijeli u izjavu o uzajamnom priznavanju.
4. Gospodarski subjekti osiguravaju da se izjava redovito ažurira kako bi se uzele u obzir promjene podataka koje su unijeli u izjavu.

5. Izjava o uzajamnom priznavanju može se dostaviti nadležnom tijelu države članice odredišta kako bi se provela ocjena u skladu s člankom 5. Izjava se može dostaviti u papirnatom obliku ili elektroničkim putem.
6. Gospodarski subjekti mogu objaviti izjavu na *web*-mjestu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) vrsta ili serija proizvoda na koje se izjava odnosi može se lako identificirati na *web*-mjestu;
 - (b) *web*-mjesto se nadzire kako bi se osiguralo da je izjava dostupna i da joj se može pristupiti;
 - (c) postoje upute o tome kako pretraživati *web*-mjesto i pristupiti izjavi.
7. Ako je izjava o uzajamnom priznavanju dostavljena nadležnom tijelu države članice odredišta u skladu sa zahtjevima iz ovog članka, za svrhe ocjene robe u skladu s člankom 5.:
 - (a) nadležno tijelo prihvaća izjavu popraćenu dokazima koje je nadležno tijelo opravdano zatražilo radi provjere u njoj iznesenih informacija kao dovoljan dokaz da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici; te
 - (b) nadležno tijelo neće zahtijevati druge informacije ili dokumentaciju od bilo kojeg gospodarskog subjekta za potrebe dokazivanja da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.
8. Ako izjava o uzajamnom priznavanju nije dostavljena nadležnom tijelu države članice odredišta u skladu sa zahtjevima iz ovog članka, nadležno tijelo može zatražiti od gospodarskih subjekata da dostave sljedeće informacije i dokumentaciju kako bi se za svrhe ocjene u skladu s člankom 5. dokazalo da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici:
 - (a) sve relevantne podatke o karakteristikama dotične robe ili vrste robe;
 - (b) sve relevantne informacije o zakonitom stavljanju na tržište robe u drugoj državi članici;
 - (c) sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra korisnima u svrhu svojeg ocjenjivanja.
9. Ako se na robu za koju je dostavljena izjava o uzajamnom priznavanju primjenjuje i akt Unije kojim se zahtijeva EU izjava o sukladnosti, izjava o uzajamnom priznavanju može se uključiti kao dio te EU izjave o sukladnosti.

Članak 5. **Ocjena robe**

1. Ako nadležno tijelo države članice ima sumnje u pogledu robe za koju gospodarski subjekt tvrdi da se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, nadležno tijelo bez odlaganja stupa u kontakt s dotičnim gospodarskim subjektom i provodi ocjenu robe.
2. Pri provođenju ocjene iz stavka 1. nadležna tijela država članica moraju voditi računa o sadržaju izvješća o ispitivanju ili potvrda koje je izdalo tijelo za ocjenjivanje sukladnosti i koje je dostavio gospodarski subjekt kao dio ocjene. Nadležna tijela država članica ne smiju odbiti potvrde ili izvješća o ispitivanju koja su izdala tijela za ocjenjivanje sukladnosti akreditirana za odgovarajuće područje aktivnosti

ocjenjivanja sukladnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 zbog razloga povezanih s nadležnosti tog tijela.

3. Ako nakon ocjene iz stavka 1. nadležno tijelo države članice donese administrativnu odluku u pogledu robe, o toj će odluci u roku od 20 radnih dana obavijestiti dotični gospodarski subjekt iz stavka 1., Komisiju i ostale države članice. Obavijest Komisiji i drugim državama članicama upućuje se putem sustava iz članka 11.
4. U administrativnoj odluci iz stavka 3. navode se razlozi za odluku na način koji je dovoljno detaljan i obrazložen da bi se moglo procijeniti je li odluka u skladu s načelom uzajamnog priznavanja i s odredbama ove Uredbe.
5. Osobito se navode sljedeći podaci:
 - (a) nacionalno tehničko pravilo na kojem se temelji odluka;
 - (b) legitimni razlog od javnog interesa na kojem se temelji odluka;
 - (c) tehnički ili znanstveni dokazi koji su se razmatrali, uključujući sve tehničke ili znanstvene spoznaje do kojih se došlo nakon donošenja nacionalnog tehničkog pravila;
 - (d) sažetak argumenata koje je dostavio dotični gospodarski subjekt;
 - (e) dokazi kojima se pokazuje da je odluka primjerena radi ostvarivanja postavljenog cilja i da ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
6. U administrativnoj odluci iz stavka 3. navode se pravni lijekovi raspoloživi u skladu sa zakonima na snazi u dotičnoj državi članici, rokovi za korištenje tih pravnih lijekova i upućivanje na postupak iz članka 8.
7. Administrativna odluka iz stavka 3. ne može stupiti na snagu prije nego što se o njoj obavijesti dotični gospodarski subjekt u skladu s tim stavkom.

Članak 6.

Privremena zabrana pristupa tržištu

1. Za vrijeme dok nadležno tijelo države članice provodi ocjenu robe u skladu s člankom 5. ono ne može privremeno zabraniti stavljanje te robe na raspolaganje na domaćem tržištu u toj državi članici, osim u nekoj od sljedećih situacija:
 - (a) ako u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe roba predstavlja ozbiljan rizik, uključujući onaj čiji učinci nisu trenutačni, koji zahtijeva brzo djelovanje nadležnog tijela;
 - (b) ako je stavljanje te robe ili vrste robe na domaće tržište u toj državi članici općenito zabranjeno u toj državi članici radi zaštite javnog morala ili javne sigurnosti.
2. Nadležno tijelo države članice bez odlaganja obavještava dotični gospodarski subjekt, Komisiju i druge države članice o bilo kakvoj zabrani u skladu sa stavkom 1. Obavijest Komisiji i drugim državama članicama upućuje se putem sustava iz članka 11. U slučajevima iz stavka 1. točke (a) ovog članka toj se obavijesti prilaže tehničko ili znanstveno obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da je taj slučaj obuhvaćen tom točkom.

Članak 7.

Obavješćivanje putem Sustava za brzu razmjenu informacija (RAPEX)

1. Ako je administrativna odluka iz članka 5. ili privremena zabrana iz članka 6. ujedno mjera o kojoj se obavješćuje putem RAPEX-a kako je navedeno u Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda 2001/95/EZ, u skladu s ovom Uredbom nije obavezna posebna obavijest Komisiji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) u obavijesti u sustavu RAPEX navedeno je da se prijava mjere smatra obavješću u smislu ove Uredbe;
 - (b) dokazi potrebni za administrativnu odluku iz članka 5. ili za privremenu zabranu iz članka 6. priloženi su uz obavijest u sustavu RAPEX.

Članak 8.

Postupak rješavanja problema

1. Ovaj se članak primjenjuje ako je gospodarski subjekt na koji se odnosi administrativna odluka tu odluku dostavio Mreži za rješavanje problema unutarnjeg tržišta (SOLVIT) te ako tijekom SOLVIT-ova postupka nacionalni centar zatraži mišljenje Komisije kako bi se pomoglo u rješavanju predmeta.
2. U roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva navedenog u stavku 1. Komisija stupa u kontakt s dotičnim gospodarskim subjektom ili subjektima i nadležnim tijelom koje je donijelo administrativnu odluku kako bi ocijenila sukladnost te administrativne odluke s načelom uzajamnog priznavanja i ovom Uredbom.
3. Kad Komisija dovrši svoju ocjenu, može izdati mišljenje u kojem iznosi pitanja koja bi po njezinu mišljenju SOLVIT trebao rješavati i, ako je prikladno, preporuke kako bi se pomoglo u rješavanju predmeta.
4. Mišljenje Komisije uzima se u obzir tijekom SOLVIT-ova postupka iz stavka 1.

Poglavlje III.

Administrativna suradnja, praćenje i komunikacija

Članak 9.

Zadaci kontaktnih točaka za proizvode

1. Države članice imenuju i održavaju kontaktne točke za proizvode na svojem državnom području i osiguravaju da njihove kontaktne točke za proizvode imaju dostatne ovlasti i odgovarajuće resurse za pravilno izvršavanje svojih zadaća. Države članice osiguravaju da kontaktne točke za proizvode pružaju usluge u skladu s Uredbom (*Jedinstveni digitalni pristupnik – COM(2017) 256*).
2. Kontaktne točke za proizvode pružaju sljedeće podatke putem interneta:
 - (a) informacije o načelu uzajamnog priznavanja i primjeni ove Uredbe na državnom području te države članice, uključujući informacije o postupku utvrđenom u članku 5.;
 - (b) podatke za izravan kontakt s nadležnim tijelima u toj državi članici, uključujući pojedinosti o tijelima odgovornima za nadzor nad provedbom nacionalnih tehničkih pravila primjenjivih na državnom području te države članice;

- (c) informacije o pravnim lijekovima i postupcima dostupnima na državnom području te države članice u slučaju spora između nadležnog tijela i gospodarskog subjekta, uključujući postupak opisan u članku 8.
3. Kada je potrebno dopuniti informacije dostupne na internetu u skladu sa stavkom 2., kontaktne točke za proizvode na zahtjev gospodarskog subjekta ili nadležnog tijela iz druge države članice pružaju sve korisne informacije, primjerice elektronički primjerak ili elektroničku poveznicu na nacionalna tehnička pravila primjenjiva na određenu robu ili vrstu robe na državnom području na kojem je kontaktna točka za proizvode uspostavljena te informacije o tome podliježe li ta roba ili vrsta robe zahtjevu za prethodno odobrenje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
 4. Kontaktne točke za proizvode odgovaraju u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva iz stavka 3.
 5. Kontaktne točke za proizvode ne naplaćuju nikakvu naknadu za davanje informacija iz stavka 3.

Članak 10.

Administrativna suradnja

1. Komisija osigurava učinkovitu suradnju i razmjenu informacija između nadležnih tijela i kontaktnih točaka za proizvode različitih država članica.
2. Kontaktne točke za proizvode u državi članici u kojoj gospodarski subjekt tvrdi da zakonito stavlja na tržište svoju robu dostavljaju nadležnim tijelima drugih država članica, na zahtjev i u roku od 15 radnih dana, sve relevantne informacije koje se odnose na tu robu.
3. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela i kontaktne točke za proizvode sudjeluju u aktivnostima iz stavka 1.

Članak 11.

Sustav informacijske i komunikacijske potpore

1. Za potrebe članaka 5., 6. i 10. upotrebljava se sustav informacijske i komunikacijske potpore Unije kako je predviđeno u [Uredba o sukladnosti i izvršenju], osim kako je predviđeno u članku 7.
2. Komisija donosi provedbene akte u kojima se utvrđuju pojedinosti sustava iz stavka 1. i njegove funkcionalnosti za potrebe ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Poglavlje IV. Financiranje

Članak 12.

Financiranje aktivnosti kojima se podupire provedba ove Uredbe

1. Unija može financirati sljedeće aktivnosti kojima se podupire provedba ove Uredbe:
 - (a) kampanje podizanja razine osviještenosti;
 - (b) obrazovanje i osposobljavanje;
 - (c) razmjena dužnosnika;

- (d) ostvarivanje suradnje među kontaktnim točkama za proizvode te tehnička i logistička potpora toj suradnji;
 - (e) prikupljanje podataka koji se odnose na funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i njegov utjecaj na jedinstveno tržište robe.
- 2. Financijska potpora Unije aktivnostima iz ove Uredbe provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća³², izravno ili povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna subjektima navedenima u članku 58. stavku 1. točki (c) te uredbe.
 - 3. Proračunsko tijelo svake godine određuje odobrena sredstva koja se dodjeljuju za aktivnosti iz ove Uredbe u granicama financijskog okvira na snazi.

Članak 13.

Zaštita financijskih interesa Unije

- 1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode aktivnosti koje se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, djelotvornim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.
- 2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i inspekcija na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primali sredstva Unije u okviru ove Uredbe.
- 3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³³ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96³⁴ radi utvrđivanja je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, koje utječu na financijske interese Unije, u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji su financirani u okviru ove Uredbe.
- 4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava, koji su rezultat provedbe ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

³² Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002. (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

³³ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

³⁴ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 14.11.1996., str. 2.).

Poglavlje V. Preispitivanje i odborski postupak

Članak 14.

Evaluacija

1. Do (...), a nakon toga svakih pet godina, Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe s obzirom na njezine ciljeve, a izvješće o tome dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.
2. Za svrhe stavka 1. Komisija se koristi informacijama dostupnima u sustavu iz članka 11. i podacima prikupljenima kako je navedeno u članku 12. stavku 1. točki (e). Nadalje, Komisija može od država članica zahtijevati da dostave sve relevantne informacije za ocjenjivanje slobodnog kretanja robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i učinkovitosti ove Uredbe, kao i ocjenu funkcioniranja kontaktnih točaka za proizvode.

Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Poglavlje VI. Završne odredbe

Članak 16.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 764/2008 stavlja se izvan snage.

Članak 17.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Planirane metode upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinos trećih osoba*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB³⁵

Glava 02: Unutarnje tržište, industrija, poduzetništvo te mala i srednja poduzeća

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

Aktivnost 02 03 01: Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

☒ Prijedlog/inicijativa odnosi se na novo djelovanje

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta / pripremno djelovanje**³⁶

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

☐ Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući usklađivanje i uzajamno priznavanje. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da osigura djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu. Kao odgovor na to Komisija je 28. listopada 2015. donijela Strategiju jedinstvenog tržišta u dokumentu „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća”; ta je strategija jedan od glavnih ciljeva programa rada Komisije za 2017. U njoj se poziva na veće i bolje uzajamno priznavanje koje će se postići akcijskim planom za podizanje razine osviještenosti koji će se provoditi diljem EU-a te preispitivanjem sadašnjeg pravnog okvira i uvođenjem dobrovoljne izjave o sukladnosti kako bi se olakšalo slobodno kretanje robe u tom području.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni cilj br.

Preciznije rečeno, prijedlogom se nastoji unaprijediti slobodno kretanje robe koja se već zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici s pomoću sljedećih aktivnosti:

- uvođenjem dobrovoljne izjave o sukladnosti kako bi se usmjerio i pojednostavnio dijalog između gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela o zakonitosti stavljanja proizvoda na tržište;

³⁵

ABM: upravljanje na temelju djelatnosti; ABB: priprema proračuna na temelju djelatnosti.

³⁶

Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

- uspostavljanjem zaštitnog postupka kako bi se osigurala učinkovita sredstva za gospodarske subjekte koji žele osporiti administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu;
- osnaživanjem kontaktnih točaka za proizvode jačanjem njihove uloge glavnih pružatelja informacija o nacionalnim pravilima obuhvaćenima uzajamnim priznavanjem. Ojačat će se i administrativna suradnja kontaktnih točaka radi djelotvorne razmjene informacija među različitim zemljama;
- upotrebom informatičkog alata za komunikaciju među tijelima i obavješćivanje o administrativnim odlukama o uskraćivanju pristupa tržištu;
- stvaranjem temelja za akcijski plan na razini EU-a kojim će se podići razina osviještenosti o uzajamnom priznavanju.

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

Aktivnost 02 03 01: Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga

1.4.3. Očekivani rezultati i utjecaj

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Opći je cilj inicijative postići pravednije i bolje povezano jedinstveno tržište robe ostvarivanjem većeg opsega uzajamnog priznavanja i njegovim poboljšanjem.

Poseban je cilj je poboljšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja s pomoću sljedećih aktivnosti:

- povećanjem razine osviještenosti o uzajamnom priznavanju;
- povećanjem pravne sigurnosti za poduzeća i nacionalna tijela o tome kad mogu primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- povećanjem pravne sigurnosti u pogledu primjene uzajamnog priznavanja; i poduzeća i nacionalna tijela trebaju znati što razumno mogu očekivati kad se primjenjuje ili kad bi se trebalo primijeniti uzajamno priznavanje. Time će se smanjiti rizik za poduzeća da njihovi proizvodi neće dobiti pristup tržištu ili da će morati biti neopravdano povučeni s tržišta;
- jačanjem komunikacije, suradnje i povjerenja među nacionalnim tijelima tako da mogu djelovati kao čimbenik koji olakšava funkcioniranje uzajamnog priznavanja.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i utjecaja

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Predviđen je sljedeći skup pokazatelja:

- broj organiziranih događanja (kampanje podizanja osviještenosti, osposobljavanja), broj sudionika u događanjima i polaznika osposobljavanja te razina njihova zadovoljstva;
- broj dužnosnika koji sudjeluju u programu razmjene dužnosnika;
- broj obavijesti o nacrtu nacionalnih propisa s odredbom o uzajamnom priznavanju;

- razina zadovoljstva gospodarskih subjekata koji se koriste dobrovoljnom izjavom o uzajamnom priznavanju i njihova ocjena smanjenja troškova;
- broj obavijesti o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu;
- broj predmeta koje su poduzeća podnijela SOLVIT-u i broj riješenih predmeta;
- broj pritužbi Komisiji i broj obvezujućih odluka koje je donijela Komisija;
- broj pritužbi o neispravnoj primjeni načela uzajamnog priznavanja;
- broj zahtjeva koje su primile kontaktne točke za proizvode, rokovi za odgovor i stupanj zadovoljstva gospodarskih subjekata;
- broj održanih sastanaka o administrativnoj suradnji i broj sudionika.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. *Zahtjev/zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti*

Cilj je prijedloga smanjiti administrativno opterećenje s pomoću sljedećeg:

- unaprjeđivanjem znanja o tome kada i kako se može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- olakšanim pristupom informacijama o uzajamnom priznavanju;
- olakšanim dokazivanjem da je proizvod zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici te se stoga na njega može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- pristupom besplatnim i učinkovitim sredstvima za osporavanje administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a*

Uzajamno priznavanje primjenjuje se samo u prekograničnim situacijama kad gospodarski subjekt želi trgovati u drugim državama članicama proizvodom koji je već zakonito stavljen na tržište u državi članici. Djelovanjem samih država članica ne mogu se riješiti problemi povezani s primjenom načela uzajamnog priznavanja na cijelom jedinstvenom tržištu. Da bi bila učinkovita, primjena načela mora se temeljiti na usklađenim postupcima koje jednako primjenjuju sva nacionalna tijela. Samo se takvim usklađenim postupcima može jamčiti da će nacionalna nadležna tijela primjenjivati načelo na isti način, čime se poduzećima pruža pogodnost jednakog postupanja bez obzira na zemlju u kojoj svoj proizvod namjeravaju staviti na tržište. Ako bi se postupovni aspekti primjene načela uzajamnog priznavanja prepustili svakoj državi članici, time bi se načelo oslabilo jer bi se njegovo funkcioniranje razgranalo u 28 različitih i potencijalno kontradiktornih postupaka.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Primjena načela uzajamnog priznavanja, koje proizlazi iz sudske prakse Suda, bila je predmet nekoliko komunikacija o tumačenju i Uredbe (EZ) br. 764/2008. Uredbom je uvedeno nekoliko postupovnih jamstava čija je svrha olakšati primjenu načela uzajamnog priznavanja. Usprkos tome, primjena načela i dalje je upitna. Većina gospodarskih subjekata ili nije svjesna načela ili se njime ne koristi. S druge strane, nacionalna tijela oklijevaju odobriti pristup tržištu za proizvode koji su već zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici i na koje se može primijeniti uzajamno

priznavanje. Nadalje, zbog nedostatka pouzdanih podataka vrlo je teško ocijeniti kako načelo utječe na unutarnje tržište.

1.5.4. *Usklađenost i moguća sinergija s drugim odgovarajućim instrumentima*

Prijedlog nadopunjuje niz inicijativa u području slobodnog kretanja robe i u skladu je s njima; primjeri su Direktiva (EU) 2015/1535 o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva, Direktiva 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, Uredba (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima, mreža SOLVIT i zakonodavstvo EU-a o usklađivanju.

1.6. **Trajanje i financijski utjecaj**

☐ Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

– ☐ Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG

– ☐ Financijski utjecaj od GGGG do GGGG

☒ **Prijedlog/inicijativa neograničenog trajanja**

– Provedba s razdobljem uspostave od 2018. do 2020.

– nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. **Planirane metode upravljanja³⁷**

☒ **Izravno upravljanje Komisije**

– ✓ koje obavljaju njezini odjeli, uključujući njezino osoblje u delegacijama Unije;

– ☐ koje obavljaju izvršne agencije

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☐ **Neizravno upravljanje** delegiranjem zadaća provedbe:

– ☐ trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;

– ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);

– ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu;

– ☐ tijelima na koja se upućuje u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;

– ☐ tijelima javnog prava;

– ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;

– ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;

– ☐ osobama kojima je povjerena provedba posebnih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

– *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

--

³⁷

Informacije o načinima upravljanja i upućivanju na Financijsku uredbu dostupne su na internetskim stranicama BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

--

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Svaki pet godina Komisija preispituje primjenu ove Uredbe i o tome dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U izvješću se ocjenjuje funkcioniranje Uredbe i načela uzajamnog priznavanja te njihov utjecaj na slobodno kretanje robe i na unutarnje tržište robe na temelju povratnih informacija prikupljenih od dionika, uključujući relevantne informacije iz država članica.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizik/rizici

Postoje određeni tehnički rizici povezani s uvođenjem informatičkog alata koji bi trebao olakšati komunikaciju i obavješćivanje o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu. Međutim, Komisija je vlasnik informatičkog alata koji će se upotrebljavati za svrhe prijedloga te je odgovorna za njegovo funkcioniranje, održavanje i razvoj. Sustav razvija i udomljava interni dobavljač, čime se jamči visoka razina kontinuiteta poslovanja.

2.2.2. Informacije o uspostavi sustava unutarnje kontrole

Kako bi se ublažili rizici navedeni u točki 2.2.1., Komisija će organizirati redovite sastanke s državama članicama i osigurati osposobljavanje i usmjeravanje kako bi se omogućila nesmetana i lagana provedba prijedloga.

2.2.3. Procjena troškova i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Rizici navedeni u točki 2.2.1. rješavat će se pružanjem pomoći i informacija uključenim dionicima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

U svrhu suzbijanja prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti, odredbe koje se obično primjenjuju na aktivnosti Komisije, uključujući Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), primjenjivat će se bez ograničenja u kontekstu jedinstvenog digitalnog pristupnika.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
			zemalja EFTA- e ³⁹	zemalja kandidatkin ja ⁴⁰	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
	0203 Unutarnje tržište robe i usluga	Dif./Nedif. 38				
	020301 Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga	Dif.	DA	NE	NE	NE

³⁸ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; Nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

³⁹ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁴⁰ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

Ove će se mjere financirati odobrenim sredstvima koja su već predviđena u službenim financijskim programima Komisije i nisu potrebna dodatna sredstva.

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	02 03 Unutarnje tržište robe i usluga
--	------	--

GU: GROW			Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	UKUPNO 2018. -2020.
• Odobrena sredstva za poslovanje						
02 03 01	Obveze	1	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	2	0,350	0,500	0,150	1,000
Broj proračunske linije	Obveze	1a				
	Plaćanja	2a				
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁴¹						
Broj proračunske linije		3				
UKUPNA odobrena sredstva za GU GROW	Obveze	= 1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	= 2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4				
	Plaćanja	5				
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6				
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	= 4 + 6	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	= 5 + 6	0,350	0,500	0,150	1,000

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više naslova:

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4								
	Plaćanja	5								
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 – 4 višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	= 4 + 6								
	Plaćanja	= 5 + 6								

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5	„Administrativni rashodi”
---	----------	---------------------------

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO 2019.–2020.
GU: GROW								
• Ljudski resursi			0,690	0,690				1,380
• Ostali administrativni rashodi			0,135	0,195				0,330
UKUPNO GU GROW			0,825	0,885				1,710

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)		0,825	0,885					1,710
--	---	--	-------	-------	--	--	--	--	--------------

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 – 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	0,700	1,125	0,885			2,710
	Plaćanja	0,350	1,325	1,035			2,710

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena sredstva za poslovanje kako je navedeno u nastavku:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate			Godina 2018.		Godina 2019.		Godina 2020.		Sljedeće godine		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)						UKUPNO 2018.–2020.	
	REZULTATI																	
	↴	Vrsta ⁴²	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni broj
POSEBNI CILJ br. 1 ⁴³ Poboljšavanje suradnje među kontaktnim točkama																		
– Rezultat	Razmjena dužnosnika ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150								0,200
– Rezultat	Vizualni identitet kontaktnih točaka za proizvode		1	0,100		0		0										0,100
Međuzbroj za posebni cilj br. 1			6	0,300	10	0	15		15	150							46	0,300
POSEBNI CILJ br. 2 Povećanje osviještenosti o uzajamnom priznavanju																		
– Rezultat	Osposobljavanje		20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700

⁴² Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

⁴³ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”

⁴⁴ Obveza iz 2018. i provedba u razdoblju 2018.–2020.

Međuzbroj za posebni cilj br. 1	20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
UKUPNI TROŠAK	26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva

3.2.3.1. Sažetak

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena administrativna sredstva kako je navedeno u nastavku:

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO (2019.– 2020.)
--	-----------------	-----------------	--------	--------------------	---	-----------------------------

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0203	0203					
Ljudski resursi	0,690	0,690					0,138
Ostali administrativni rashodi	0,135	0,195					0,330
Međubroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0,825	0,885					1,710

Izvan NASLOVA 5⁴⁵ višegodišnjeg financijskog okvira							
Ljudski resursi							
Ostali administrativni rashodi							
Međubroj izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira							

UKUPNO	0,825	0,885					1,710
---------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Potrebna odobrena administrativna sredstva pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁴⁵ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godina a 2019.	Godina a 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)
•Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)					
XX 01 01 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	5	5			
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (Neizravno istraživanje)					
10 01 05 01 (Izravno istraživanje)					
•Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴⁶					
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)					
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– u sjedištu				
	– u delegacijama				
xx 01 05 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
10 01 05 02 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)					
Ostale proračunske linije (navesti)					
UKUPNO	5	5			

xx se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	– razvoj, primjena i praćenje politike EU-a o uzajamnom priznavanju – provedba nove Uredbe o uzajamnom priznavanju robe – provedba Akcijskog plana o uzajamnom priznavanju robe kako je utvrđen u Strategiji jedinstvenog tržišta [COM(2015) 550]
Vanjsko osoblje	

⁴⁶ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁴⁷ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*

- Prijedlog/inicijativa u skladu je s postojećim višegodišnjim financijskim okvirom.
- Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

Kako bi se pokrila dodatna odobrena sredstva, bit će potrebna barem djelomična preraspodjela, koja će se provesti tijekom godišnjeg proračunskog postupka.

- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti što je potrebno te navesti odgovarajuće naslove i proračunske linije te iznose.

3.2.5. *Doprinos trećih osoba*

- Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih osoba u financiranju.

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - ☐ na razne prihode

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska linija u okviru prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Utjecaj prijedloga/inicijative ⁴⁸						
		Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		
Članak								

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

Navesti metodu izračuna utjecaja na prihode.

⁴⁸

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjeni za 25 % na ime troškova naplate.

PRILOG

Naslov prijedloga/inicijative:

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe

- (1) BROJ I TROŠAK LJUDSKIH RESURSA KOJI SE SMATRAJU NUŽNIMA
- (2) TROŠAK DRUGIH ADMINISTRATIVNIH RASHODA
- (3) METODE IZRAČUNA PRIMIJENJENE NA PROCJENU TROŠKOVA
 - (a) Ljudski resursi
 - (b) Ostali administrativni rashodi

Zakonodavni financijski izvještaj mora biti popraćen ovim prilogom kada se pokreće savjetovanje među službama.

Tablice s podacima koriste se kao izvor za tablice sadržane u zakonodavnom financijskom izvještaju. Namijenjene su strogo za internu uporabu u Komisiji.

(1) Troškovi ljudskih potencijala koji se smatraju nužnima

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi
☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira		Godina 2019.		Godina 2020.		Godina		Godina N+3		... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		UKUPNO	
		EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)													
XX 01 01 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	AD	5	690.000 EUR	5	690.000 EUR								
	AST												
XX 01 01 02 (u delegacijama Unije)	AD												
	AST												
• Vanjsko osoblje ⁴⁹													
XX 01 02 01 („globalna omotnica“)	UO												
	UNS												
	UsO												
XX 01 02 02 (u delegacijama Unije)	UO												
	LO												
	UNS												
	UsO												
	MSD												
Ostale proračunske linije (navesti)													
Međuzbroj – NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira		5	690.000 EUR	5	690.000 EUR								

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

⁴⁹

UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira		Godina N		Godina N+1		Godina N+2		Godina N+3		... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		UKUPNO	
		EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)													
10 01 05 02 (Izravno istraživanje)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (Neizravno istraživanje)	AD												
	AST												
• Vanjsko osoblje ⁵⁰													
XX 01 04 yy U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).	– u sjedištu	UO											
		UNS											
		UsO											
	– u delegacijama Unije	UO											
		LO											
		UNS											
		UsO											
		MSD											
		UO											
		UNS											
		UsO											
10 01 05 02 (Izravno istraživanje)	UO												
	UNS												
	UsO												
Ostale proračunske linije (<i>navesti</i>)													
Međuzbroj – izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira													
XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna. UKUPNO													

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁵⁰

UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

(2) Trošak drugih administrativnih rashoda

☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva

☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena administrativna sredstva kako je navedeno u nastavku:

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.).			UKUPNO 2019.–2020.
NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira								
U sjedištu:								
02.010211.00.01.10 – Troškovi službenih putovanja i reprezentacije	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 – Troškovi konferencija i sastanaka	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 – Odbori ⁵¹								
XX 01 02 11 04 – Studije i savjetovanja								
02 03 01 – Informacijski sustavi i sustavi upravljanja	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – IKT oprema i usluge ⁵²								
Ostale proračunske linije (navesti prema potrebi)								
U delegacijama Unije								
XX 01 02 12 01 – Troškovi službenih putovanja, konferencija i reprezentacije								
XX 01 02 12 02 – Dodatna izobrazba osoblja								
XX 01 03 02 01 – Nabava, najam i povezani rashodi								
XX 01 03 02 02 – Oprema, namještaj, uredski materijal i usluge								
Međuzbroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0,135	0,195						0,330

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

⁵¹ Navesti vrstu odbora i skupinu kojoj pripada.

⁵² IKT: Informacijske i komunikacijske tehnologije: obvezno savjetovanje s Glavnom upravom za informatiku (DIGIT).

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.).			UKUPNO
Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira								
XX 01 04 yy – Rashodi za tehničku i administrativnu potporu (isključujući vanjsko osoblje) iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”)								
– u sjedištu								
– u delegacijama Unije								
XX 01 05 03 – Ostali rashodi za upravljanje za neizravno istraživanje								
10 01 05 03 – Ostali rashodi za upravljanje za izravno istraživanje								
Ostale proračunske linije (<i>navesti prema potrebi</i>)								
Međuzbroj – izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira								

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

UKUPNO NASLOV 5 i izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrebna odobrena administrativna sredstva pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, po potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir postojeća proračunska ograničenja.

- (3) Metode izračuna primijenjene na procjenu troškova
- (a) Ljudski resursi

U ovom se dijelu opisuje način izračuna primijenjen na procjenu ljudskih potencijala koji se smatraju nužnima (predviđeno radno opterećenje, uključujući posebne poslove (radni profili Sysper 2), kategorije osoblja i odgovarajući prosječni troškovi)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira
Napomena: prosječni troškovi za svaku kategoriju osoblja u sjedištu dostupni su na BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Dužnosnici i privremeno osoblje Prosječni trošak za dužnosnika (izražen kao ekvivalent punog radnog vremena (EPRV) iznosi 138 000 EUR.
• Vanjsko osoblje

Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira
• Samo radna mjesta koja se financiraju iz proračuna za istraživanje
• Vanjsko osoblje

- (b) Ostali administrativni rashodi

Navesti pojedinosti načina izračuna koji se primjenjuje za svaku proračunsku liniju te posebno pretpostavke koje su u pozadini (npr. broj sastanaka godišnje, prosječni troškovi itd.)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira
Godišnje je predviđeno pet službenih putovanja, a prosječan trošak jednog putovanja je 1 000 EUR. Prosječni trošak za konferenciju / sastanak stručnjaka je 30 000 EUR.
Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira